

Imex banka

IMEX BANKA d.d.

21000 SPLIT

Tolstojeva 6.

TRGOVAČKI SUD U PAZINU

Primijeno neposredno - preko pošte (obično - preporučeno)
21-02-2017 god. u 3 primjeraka sa 4 priloga
i rubrika.

Pismeno stiglo poslati otvoreno - s oštećenim oмотom.

Predano na poštu preporučeno dana 20 god.

Pismeno taksirano sa kuna u taksenim markama

- nedostaje takse - pismeno primijeno bez takse.

- primljene vrijednosti (novac, taksirane marke i sl.)

ŽALBA

3x

Potpis radnika:

protiv rješenja Trgovačkog suda u Pazinu br. 1 ST -915/16-17. od 07. veljače 2017. godine

Posl. br. 1 ST-915/16-17.

TRGOVAČKI SUD U PAZINU

ZA

VISOKI TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

ZAGREB

punomoć
prilog: 1x1

Rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu pod gornjim poslovnim brojem od 07. veljače 2017. godine Trgovački sud u Pazinu je naložio žalitelju, Imex banci d.d., Split, da plati predujam u iznosu od 1.000,00 kn u Fond za namirenje troškova stečajnog postupka te dodatni iznos predujma u visini od 15.000,00 kn za pokriće troškova postupka, sve u roku od 8 dana, uz upozorenje da ako Žalitelj ne postupi na navedeni način, prijedlog za nastavkom postupka radi naknadne diobe će se odbaciti, pa IMEX BANKA d.d. podnositelj prijedloga za nastavkom stečajnog postupka pravodobno izjavljuje ovu žalbu pobijajući predmetno Rješenje zbog:

- bitnih povreda odredaba stečajnog postupka,
- pogrešne primjene materijalnog prava i
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Činjenična i pravna utvrđenja pobijanog Rješenja nisu potpuna ni zakonita, a pobijano Rješenje je rezultat bitne povrede odredbi stečajnog postupka, što proizlazi iz sljedećih razloga.

Sud se u obrazloženju predmetnog Rješenja poziva na odredbu 289. st. 3. Stečajnog zakona kojom je propisano da „Određivanje nastavljanja postupka radi naknadne diobe sud može uvjetovati uplatom predujma kojim će se namiriti troškovi nastavljanja postupka radi naknadne diobe“. Analiziranjem te odredbe, a i drugih srodnih odredaba Stečajnog zakona jasno proizlazi intencija zakonodavca da predlagatelj nastavka postupka radi naknadne diobe, troškove predujma snosi samo u krajnjoj opciji, ukoliko nema druge osnove za njihovu

naplatu – prvenstveno imovine samog stečajnog dužnika, a što je vidljivo i iz same citirane odredbe odnosno ostavljanja mogućnosti, a ne propisivanja obveze uplate predujma. Stečajnim zakonom je nadalje propisano u čl 111. st. 3.: „Iz Fonda za namirenje troškova stečajnoga postupka isplaćuju se sredstva potrebna za namirenje troškova stečajnoga postupka koji se ne mogu namiriti iz imovine dužnika i osiguranja predujma za namirenje troškova stečajnoga postupka“. Iz citirane odredbe je vidljivo da se kod snošenja troškova postupka određuje sljedeći redoslijed, a koji je u logičan i u duhu smisla stečajnog zakona te samog postupka; troškovi postupka se ponajprije trebaju namiriti iz imovine stečajnog dužnika ukoliko postoji ta mogućnost, a tek bi u slučaju da stečajni dužnik ne raspolaže odgovarajućom imovinom na red došla varijanta da predlagatelj, u ovom slučaju za nastavak postupka radi naknadne diobe imovine, snosi troškove predujma (dok je krajnja opcija Fond za namirenje troškova stečajnog postupka).

Sud je kod donošenja pobijanog Rješenja bio dužan uzeti u obzir gore navedene zakonske odredbe, kao i prirodu te svrhu samog stečajnog postupka te u skladu s time prethodno ispitati rapolaže li stečajni dužnik imovinom koja bi bila dostatna za pokriće troškova nastavka postupka. Žalitelj je u samom prijedlogu upozorio na postojanje svog razlučnog prava na nekretnini stečajnog dužnika, a uz ovu žalbu dostavlja i procjenu predmetne nekretnine iz 2010. god. izrađenu po stalnom sudskom vještaku građevne struke Anti Bandiću. Iz priloženog jasno proizlazi da je predmetna nekretnina ima vrijednost koja mnogostruko premašuje potraživanje predlagatelja postupka. Naime dok potraživanje Imex banke d.d. prema stečajnom dužniku iznosi približno 145.000,00 KN, sama nekretnina u vlasništvu stečajnog dužnika prema priloženoj procjeni vrijedi 250.000,00 EUR.

Uzevši u obzir gore navedeno, očito je da je Sud, propuštanjem utvrđenja da stečajni dužnik rapolaže vrijednom imovinom (koja je u svakom slučaju dostatna za podmirenje troškova postupka), nepotpuno utvrdio činjenično stanje te potom i pogrešno primjenio materijalno pravo pogrešno pretpostavljajući osnovu za naplatu predjuma troškova postupka ocjenjujući da bi eventualna obveza žalitelja/predlagatelja dolazila prije obveze samog stečajnog dužnika.

Kako iz svega naprijed navedenog proizlazi da je stečajni sud pogrešnom primjenom materijalnog prava utemeljio pobijano rješenje na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, to predlažemo da drugostupanjski sud uvaži žalbu i preinači pobijano prvostupanjsko rješenje na način da odredi da se troškovi predujma za vođenje postupka radi naknadno pronađene imovine namire iz imovine stečajnog dužnika, odnosno podredno da pobijano Rješenje ukine i predmet vrati stečajnom sudu na ponovno odlučivanje.

U Rijeci, 15. veljače 2017.g.

Prilozi:

-procjena nekretnine iz 2010. god. izrađena po stalnom sudskom vještaku građevne struke Anti Bandiću.